

BESIKTNING

TEXT OCH FOTO RONALD RYBBE

Bengan har hittat ännu ett vrak

■ EFTER FÖREGÅENDE besiktning med Bengan, som jag skrev om i förra numret av Vi Båtagare, kändes det extra angeläget att studera Kierkegaards filosofier lite extra för jag visste att det skulle inte dröja särskilt länge innan han hade hittat ett nytt objekt. Därför hade jag också låtit honom förstå att det bästa är om han kan hitta en båt som säljs av en privatperson och som säljer båten på goda grunder. Därför hade jag också skickat honom en kopia på min artikel från Vi Båtagare nummer 9–05 som delvis handlade om skrupelfria båtmäklare, för sådana finns det också. Till detta hade jag muntligen och i en artig pedagogisk tonart varnat honom för att det inte alltid är så att det är de finaste båtarna som säljs via mäklare, utan många gånger är det precis tvärtom. Men vad hjälpte det. En pensionerad överstelöjtnant strax över sextio har otroligt mycket krut över kan jag lova er. Han hade betat av alla hemsidor som förekommer på den begagnade båtmarknaden och nu hade han hittat ett nytt objekt, och självklart fanns båten hos en båtmäklare.

Åter igen plingade det in en rad mejl från Bengan. I facket för bifogade filer var det fullt av fotografier, utrustningslistor, motordata, och till och med bilder på en hink med smörjolja från drevet som jag skulle analysera per dator. Den här båten var en Nomad III från 1972 och den hade en nyrenoverad och uppgraderad Volvo Penta AQAD 41. Enligt uppgift försedd med ny och större turbo så att man med lite vilja skulle betrakta den som en 42:a och enligt samma uppgifter lämnade den nu 200 hästkrafter. Nomaden har också nästan samma planlösning som den förra båten där vi avbröt besiktningen. Just detta att det var plan durk från salongen i fören och ända bak till akterhytten var en stor fördel. Vidare så var det stora öppningsbara luckor både ut på fördäck och ut till akterdäck och det här var mycket praktiskt, inte minst för Fido. För Fido, som

väger gott och väl över 40 kilo, var det att betrakta som värdefullt då han själv kunde gå på alla sina ben utan att husse behövde lyfta honom.

Mäklaren begärde 279 000 kronor för båten och hastigt betraktat var det uppenbarligen mycket båt för pengarna om man bedömde det hela bara mot bakgrund av produktpresentationen och fotografierna. Men samtidigt är det något galet när en 9-metersbåt med nyrenoverad och uppgraderad motor av den här kalibern inte kostar mer. Vidare hade den varit till salu under hela säsongen och då till ett betydligt högre pris.

Jag var också skeptisk därför att fotografier ser alltid mycket bättre ut än verkligheten och texten går det aldrig att lita på för den har bara syftet att lura dit presumtiva köpare. Så är det bara. Vid det här laget hade Bengan lärt sig att när motorn sitter där bak så kallas det som sitter utanför akterspegeln för drev. Han hade också provkört båten som uppfört sig mycket väl, vilket jag inte hade någon anledning att betvivla. Det hade ändå varit någon form av problem för båten gick inte att backa åt styrbord, berättade han. Han kunde inte förklara det närmare, men det var kanske inget större problem trodde han, för mäklaren

Bengans senaste förälskelse som han bad mig besiktiga, en Nomad III från 1972 med en nyrenoverad VP AQAD41.

hade sagt det var bara ett litet plåtbleck i drevet som var osmört. Tjena. Nu börjar det igen, måtte det vara en vettig båt, tänkte jag när vi bokade tid för besiktning.

Nomaderna är vanligtvis fina byggen och brukar vara gula, men den här var ljus grå. Vid närmare betraktande så var den ommålad och killen som hållit i färgsprutan måste ha tyckt att det här var skitkul, för det var färg över allt där det inte skulle vara färg och någon spackling av tomma skruvhål före målningen var väl inte nödvändigt. Båten var ett otroligt bedrägligt hembygge från fören till aktern, faktiskt av värsta tänkbara sorten, det vill säga nummer fem på min skala. Produktpresentationen med alla superlativer var bara floskler och överdrifter. Det enda som var bra och snyggt var den nymålade gröna motorn, som gick mycket fint.

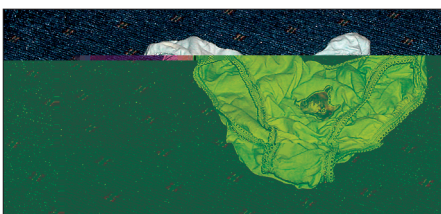
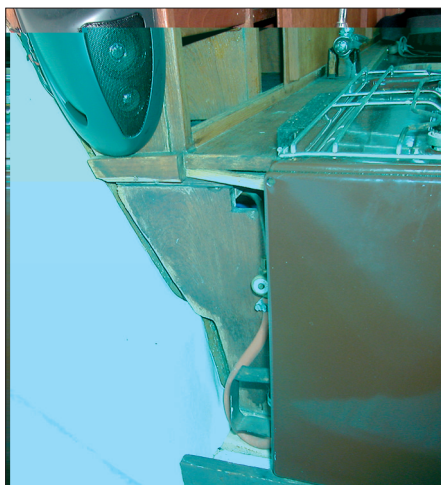
Takgarneringen höll på att ramla ner. Hela pentrymodulen på styrbords sida var lös, men vad gjorde det, den var ett exempellöst amatörbygge och bara att

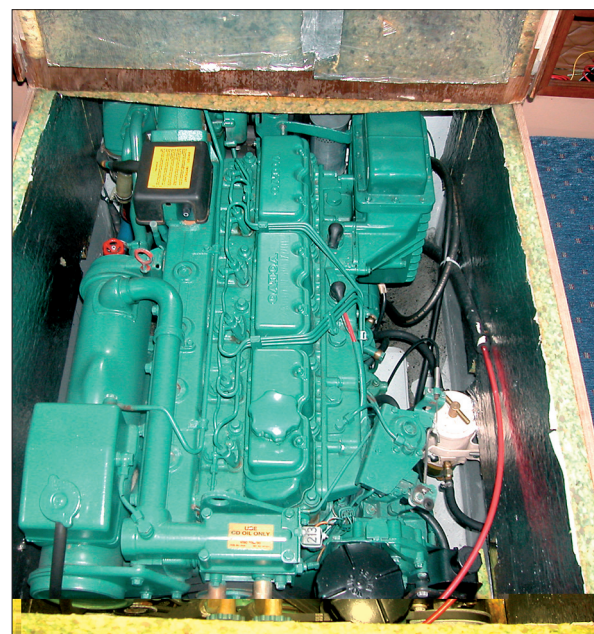
riva ur. Toalettstolen såg ut som om den stod fastskruvad på en huggkubbe och något handfat existerade inte. Spisen, som hängde halvvägs över styrbords förpikskoj, vilade tillfälligt på en lös ohyvlad entumfyra. Elsystemet hade fått en skata lycklig och en elektriker att säga upp sig. En ung mekaniker tillhörande marinan förklarade att det nog bara var ett enkelt elfel som gjorde att kylskåpet stannade ideligen. Mina tidigare år i kylbranschen sa mig något helt annat.

Det var så mycket trasigt, galet, felaktigt, skitigt och rent ut sagt osmakligt att jag omgående gick in för att få ut Bengan ur båten. Men Bengan satt envist kvar på salongssoffan och studerade min bistra uppsyn när jag snokade runt. Menar du på allvar att det är dags att åka hem igen?

Ja, men bäste Bengt, ser du inte vad jag ser. Titta här, det är ju fullständigt otroligt hur någon kan skapa något så bedrövt som detta. Du kan ju inte ens ta ner dina vänner i den här båten. Nä okej. Men om jag bjuder 100 000 kronor? Men snälla du, du ska ju åka båt och inte stå med den på ett varv. Men motorn då, försökte han med. Javisst är motorn snygg och låter bra, men kolla här på den nysnickrade motorkåpan.

Pentrymodulen satt löst, toalettstolen var fastskruvad i en stubbe – som det såg ut – under en dyna låg ett par damtrosor... Bengan hade hittat ännu ett enastående amatörbygge och vrak. Det enda som matchade priset var den nymålade dieseln.

Killen som gjort den här kan inte stava till ordet passform och han har inte ens haft tid att fernissa plywooden.

Bengans fullständiga och mentala vändning kom, när jag under styrbords madrass fiskade upp ett par gamla trosor. Då blev måttet rågat. Oj ... djävlar, stönade Bengan, vilken tur att frugan inte är med, för då hade hon fått ett permanent psykologiskt motstånd mot den här båten. Bra, sa jag, då ringer jag henne så får du order att följa med mig här ifrån. Nej, nej för faen. Okej, vi bryter. Bengan hade ändå inte gett upp helt, för när mäklaren dök upp på bryggan och med ett trevligt leende ställde frågan: Hur går det? svarade Bengan: Du får 100 000 kronor. Mäklarens leende blev bara bredare varpå han sa, jag har en kanonfin båt här borta som jag är säker på att du kommer att gilla, kom med här ska du få se...

*Ronald Rybbe är båtbesiktningsman och båtjournalist sedan 1991.
www.marinkontroll.se*